

γομαρόπουλο τό, ἐνιαχ. γομαρόπ'λου "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ.) γ'μαρόπ'λο Ε. Σπανδωνίδ., Τραγούδ. 'Αγόριαν., 264 γ'μαρόπ'λου Στερελλ. (Αἰτωλ. Εὐρυταν. Ναύπακτ.) γομαρόπον Πόντ. (Τραπ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. γομάρι διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -πουλο, περί τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1,636 κέξ. Ὁ μικρᾶς ἡλικίας ὄνος ἐνθ' ἄν.

γομαρόπουτσα ἡ, ἐνιαχ. γομαρόπ'τσα "Ηπ. (Δωδών.) Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πούτσα.

Πέος ὄνου ἐνθ' ἄν.: Φρ. Κακὴ γομαρόπ'τσα! (ἀρά) "Ηπ. (Δωδών.) Συνών. γαιδοουρόπουτσα, γαιδοουροψωλή.

γομαροπρίναρο τό, ἐνιαχ. γομαροπούριναρο "Ηπ. ('Αγναντ. Καταρρ. Μελισσ. Πλάκ. Πράμκντ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρινάρι.

Τὸ δασικὸν δένδρον Ἐλαιόπρινος ὁ ὀξύφυλλος (Plex aquifolium) τῆς οἰκογ. τῶν Ἐλαιοπρινιδῶν ἢ Ὀξυφυλλιδῶν (Ilicineae ἢ Aquifoliaceae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀρκουδοπούρι, ἀρκουδοπούριναρο, ἡμεροπούρι, λαῦρος, λιποπούρι, λιόπούρι, λιόπρινο, μηλοπούριναρο.

γομαροπρόσωπος ἐπίθ., ἐνιαχ. γ'μαροπρόσωπους Στερελλ. ('Αράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ πρόσωπο.

Ὁ δῦσμορφος ἐνθ' ἄν. Συνών. βλ. εἰς λ. γομαρομούτρη.

γόμαρος ὁ, "Ηπ. (Βούρμπιαν. Κόνιτς. κ.ά.) Κεφαλλ. γόμαρους Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. Ἄρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.) γούμαρος Σύμ. γούμαρε Τσακων. (Μέλαν.) γιόμαρος Ἑρεικ. Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γομάρι.

1) Μέγα φορτίον ζῶου Ἑρεικ. Κέρκ. (Σιναρᾶδ. Σπαρτερ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. Σύμ. Τσακων. (Μέλαν.): "Εφερ' ἓνα γιόμαρο βράχλα γιὰ νὰ βάλῃ πάνω 'ς τὸν γάλυβο (βράχλα = φτέρες, κάλυβος = καλύβη) Ἑρεικ. || Ἄσμ.

Νά σου καὶ ἡ κακογριά | μ' ἓνα γιόμαρο κλαριὰ Κέρκ. (Σιναρᾶδ.). 2) Μέγας ὄνος Εὐβ. ('Αγία Ἄνν. Ψαχν.) "Ηπ. ('Αρτ. Ἄρτοπ. Βούρμπιαν. Κόνιτς. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Θεσσ. ('Αλμυρ. Γερακάρ. Κακοπλεύρ. Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Βελβ. Γαλατ. Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Τρικοκκ. κ.ά.): Ἀγόρασι ἓνα γόμαρον 'ς τοὺ παζάρ' ποὺ 'ρι σὰ μπ'λάρ' Κουκούλ. Ἡ μπάλια ἡ φουράδα καρτιράει τοὺ βαρβάτου τοὺ γόμαρου (μπάλια = ἀσπροκέφαλη) Γαλατ. Μιὰ γκαμήλα κ' ἓνας γόμαρους ἔκαναν συντροφιὰ νὰ πὰ νὰ βοσκήσουν ἀντάμα (ἐκ παραμυθ.) Θεσσ. || Παροιμ. "Οπου γόμαρος, κ' ἐμεῖς σαμάρι (ἐπὶ τῶν κολακευόντων τοὺς ἰσχυροὺς διὰ νὰ ἀποκομίσουν ὠφέλειαν) "Ηπ. Πῶς γελοῦν τὸ γόμαρον καὶ σαμαρώνουν τῇ γάττι (εἰς ἄλλον ὑπόσχονται καὶ εἰς ἄλλον δίδουν) Ἄλμυρ. || Ἄσμ.

Νά εἶχαμ' ἓνα γόμαρο, νὰ καβαλλ'κεύῃ ὁ γέρος "Ηπ. β) Μεταφ., ὁ ἀναίσθητος, ὁ ἀναιδής εἰς μεγεθ. σημ. "Ηπ. ('Αρτοπ. Κουκούλ. Πλάκ. κ.ά.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Κατάκαλ. Ριζώμ. Τρικοκκ. κ.ά.):

Ξέρεις τί γόμαρος εἶν' αὐτός; Κεφαλλ. Τί κάθισι, μουρὲ γόμαρι, κὶ δὲν πᾶς νὰ δ'λέψῃς; Κουκούλ. Νὰ σκάσ'ς, γόμαρι! Δεσκάτ. γ) Βλάξ, ἀνόητος "Ηπ.: Μὴ χάνῃς τὰ λόγια σου. Εἶναι γόμαρος καὶ δὲν ἀκούει συμβουλές. 3) Ἡ ἐλαφρῶς κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ ἀστραγάλου τῶν ζῴων ἢ χρησιμοποιομένη διὰ τὴν παιδιὰν κότσια "Ηπ. ('Αρτ.) Συνών. γαιδοουράκι 2, γαίδαρος 14.

γομαροσάμαρο τό, γ'μαρουσάμαρον Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σαμάρι.

Τὸ σάγμα, τὸ σαμάρι τοῦ ὄνου. Συνών. γαιδοουροσάμαρο.

γομαροσκατίνα ἡ, ἐνιαχ. γομαρουσκαντζίνα Στερελλ. (Ζίλιστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκατίνα.

Ἡ ἐν εἶδει βόλων κόπρος τῶν ὄνων. Συνών. γαιδοουροβουνιά, γαιδοουροκαβαλλίνα, γαιδοουροκάβαλλο, γαιδοουροκοπριά, γαιδοουροκόπρο, γαιδοουροκούρελο, γαιδοουροφούσκι, γομαροβουνιά, γομαροκαβαλλίνα, γομαροκοπριά, γομαροκούραδο, γομαροφούσκι.

γομαροσκούτι τό, ἐνιαχ. γομαροσκούτ' "Ηπ. ('Αρτοπ. Ραδοβύζ.) γ'μαροσκούτ' Στερελλ. ('Αράχ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκουτί.

Μάλλινον ὕφασμα τιθέμενον ὑπὸ τὸ σάγμα τῶν ζῴων ὡς προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ ψύχους καὶ τοῦ πληγιάσματος τῆς ράχεώς των ἐνθ' ἄν.: Τ' ἀργαλίζαν πρῶτα τὰ γομαροσκούτια (τ' ἀργαλίζαν = τὰ ὕφαιναν εἰς τὸν ἀργαλειὸν) "Ηπ. ('Αρτοπ.) Τὸ γομαροσκούτ' γινόταν ἀρὸ κὶ μοννόκλωνον αὐτόθ. Συνών. γαιδοουροσκούτι.

γομαρόσκυλλο τό, ἐνιαχ. γομαρόσκυλλο Μακεδ. (Θεσσαλον.) γομαρόσ'λλου "Ηπ. (Βίτσ. Ζαγόρ. Κουκούλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σκυλλί.

Σκύλλος μεγάλωσμος ὁ ὁποῖος φυλάσσει τὰ αἰγοπρόβατα ἐνθ' ἄν.: Μ' χύμ'σι ἓνα γομαρόσ'λλου π' τρώμαξα "Ηπ. (Βίτσ.) Κιότιψα, σὰν εἶδα τοὺ γομαρόσ'λλου δίπλα μ' (κιότιψα = ἔχασα τὸ θάρρος μου) αὐτόθ.

γομαροσσί τό, ἐνιαχ. γομαρουσσί Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ σσί.

Ἀξέστος καὶ ἀγενής οἰκογένεια, σσί ἐνθ' ἄν.: Φρ. Φτοῦ, γομαρουσσί! (ὕβρις) Μακεδ. (Κοζ.)

γομαρόσταλος ὁ, ἐνιαχ. γ'μαρόσταλους Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) γομαρόσταλου τό, Θεσσ. (Καρυά Κρυόβρ. Σουκαμν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γομάρι καὶ στάλος.

Μέρος ὅπου συγκεντροῦνται ἢ ἀναπαύονται συνήθως ὄνοι ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γομαρόσταλου Θεσσ. (Σουκαμν.) Μακεδ.

γομαροστάσι τό, ἐνιαχ. γ'μαρουστάσ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ. Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γομάρι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -στάσι. Πβ. γαιδοουροστάσι, γοουρουνοστάσι,

